

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XX. évf. 209. szám 2021. szeptember

Kiválósági díjunk

A Maros Megyei Sajtógála szervezői augusztus 26-i Marosszentgyörgyön megtartott ünnepi rendezvényükön kiválósági díjat adományoztak lapunk főszerkesztőjének.

Molnos Ferenc 2005 augusztusában a 14. lapszám után vette át az addig ki-kimaradózó, szórványosan jelentkező Szovátai Hírmondó szerkesztését, s azóta immár 16 éven keresztül a lap mindenféle emberi gondok, betegségek, világjárványok ellenére is hónapról hónapra késedelem nélkül rendre megjelenik. Akkor is, ha akadnak segítő társak mellé az oldalak feltöltésében, de akkor is, ha egyedül marad vele.

Hírt mond, beszámol, értékkel, felhívja a figyelmet, művel, emlékeztet, szórakoztat. Teszi azt, amire vállalkozott. Meggyőződése és tudása szerint. Elkötelezetten és kitartással. A jót akarja megosztani olvasóival, akik egy-egy visszajelzéssel annyszor megerősítették hitében, hogy van értelme ennek, nem teszi hiába.

Ebben a díjban mindez benne van. Benne vannak a sokasodó lapszámok, és benne van a fenntartó valamint a szovátiai ragaszkodása a Szovátai Hírmondóhoz.

És mivel díjat sehol javaslattevéssel nélkül nem ítélnék meg, nyilván benne van a javaslattevő kezdeményezése is.

Köszönet a javaslattevőnek és a díjadóknak!

Köszönet a kiadónak, hogy immár 16 éve a Szovátai Hírmondó újabb meg újabb lapszámainak terhet rám bízta!

Köszönet az olvasóknak, akikért mindmáig kitarthattam!

Molnos Ferenc

Nem egyedül

Életünk tengerén csaknem mindig akad valami szél, ami enyhe fuvallatként indul, de aztán haragos orkánná növekedik, amely mélységgel, magassággal szédítő hullámokat ver, s úgy dobálja hajónkat, mint apró fadarabot.

Ha meg elcsitul a vihar, akkor sem dőlhetünk hanyatt azzal, hogy most már kipihenhetjük a fáradságokat, elfeledhetjük az izgalmakat, a félelmeket, s van idő még az erőgyűjtésre a majdan elkövetkező újabb megpróbáltatásokra. Nem, akkor sem lazíthatunk, ébernek kell maradnunk továbbra is. Nem lankadhat a figyelmünk, mert a nyugodtnak tűnő víz is megannyi veszélyt rejteget, amelyek úgy leselkednek ránk, akár hajósra a felszín alatt megbúvó sziklazátányok.

Tudnunk kell, nem lehet ezt megspórolni, nem lehet emberként gondtalanul élni. Nem lehet belefeledkezni valami ábrándba úgy, hogy azt mondjuk, bennünket senki más és semmi más nem érdekel. Nem tehetjük, hiszen nem egyedül vagyunk azon a hajón.

Egy csodálatos, napfényes tanévnyitón az új óvoda impozáns épülete előtt felsorakozó ártatlan gyermekcsereg láttán, kibenem ébredne fel a másokért való felelősség érzése?! S találhat-e az ember nagyobb erőt az élet nehézségeinek leküzdéséhez, mint a gyermeki szemekből felé csillanó biztatás?!

Molnos Ferenc

A Polgármesteri Hivatal
elérhetőségei:

Cím: 545500 Szováta,

Főút, 155 szám

Tel: 0265 – 570218

Fax: 0265 – 570524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Önkormányzati határozatok

85/29.07.2021. sz. Határozat – az üléslélek megválasztásáról a következő 3 hónapra;

86/29.07.2021. sz. Határozat – Szováta Város 2021. évi helyi költségvetésének módosításáról;

87/29.07.2021. sz. Határozat – Szováta Város Önkormányzat szervezeti felépítésének és státuszjegyzékének jóváhagyásáról;

88/29.07.2021. sz. Határozat – Szováta város közbiztonságát képező két ingatlan-terület szétválasztásáról szóló kataszteri dokumentáció jóváhagyásáról;

89/29.07.2021. sz. Határozat – a Bekecs negyedben található G2/12 számú ANL-lakás bérleti adómentességének jóváhagyásáról;

90/29.07.2021. sz. Határozat – a tanárok útiköltségeinek elszámolási jóváhagyásáról a az „S. Illyés Lajos” szovátai Gimnáziumon belül;

90/29.07.2021. sz. Határozat – 2.609.633 lej összegű kölcsön szerződésének jóváhagyásáról;

Városházi anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Bakos Vilma

(sz. 1940) – Hosszú utca 56 szám;

Csортán András

(sz. 1945) – Bekecs ltp A/5 szám;

Ilyés Magdolna

(sz. 191949) – M. Eminescu ltp. N3/6 szám;

Csizmadi Mihály

(sz. 1942) – Hársfa utca 20 szám;

Bajkó Dénes

(sz. 1954) – Kopac utca 15 szám;

Kalányos Rozália

(sz. 1936) – Kurta utca 2/A szám;

Deák Anna

(sz. 1935) – Fő út;

Házasságot kötöttek:

Chirtes Alexandru (Kopac utca 49 szám) – **Jabunaka Veronica** (Marosszentanna);

Gyepesi Zsolt (Makfalva) – **Domokos Erika** (Tavaszi utca 55 szám);

Csegzi Levente (Nyárádszereda) – **Fazakas Erzsébet** (Szentháromság);

Moga Kirilla Béla (Illyésmező 88 szám) – **Vass Renáta** (Illyésmező 88 szám);

Ágoston Ferencz (Bekecs ltp. C/2 szám) – **Jicman Gabriela Mirela** (Bekecs ltp. G2/17 szám);

Kovács Albert Levente (Május 1 utca 107/A szám) – **Székely Tímea Noémi** (Csittszentiván);

Takács Arnold Levente (Bekecs ltp. G1/3 szám) – **Fehér Beáta** (Kápolnásfalva);

Hadnagy Attila (Szekelyudvarhely) – **Pataki Beáta Andrea** (Templom utca 3 szám);

Fülöp János (Petőfi Sándor ltp. F4/20 szám) – **Gyerkó Erika** (Parajdi út 103 szám);

Laczkó Zsolt József (Bekecs ltp. B/10 szám) – **Pál Annamária** (Vécke);

Sánctakarítás

Hányszor táthatunk elhanyagolt sánctakarítást, amelyet ellep az iszap, benő a dudva, s amelyben otthonra lel megannyi hulladék, eltévedt szemét, szemet bántó eldobott főlős kacat.

Mindenki tudja, csak van aki elfelejti, hogy a méretre szabott, rendben tartott, kitarított sánc nem csupán a jó gazdát mutatja, de azt is, hogy tudatában van annak, hogy ez az első és legfontosabb dolog, ami segíthet – elsősorban neki – a lehetséges árvíz ellen.

Az itt mellékelt kép egy jó példa erre. Jó példa abban is, hogy a sánctakarítás nem sánctakarítás, hanem sánctakarítás. Azaz a sánctakarítás nem sánctakarítás, hanem sánctakarítás. Azaz a sánctakarítás nem sánctakarítás, hanem sánctakarítás. Azaz a sánctakarítás nem sánctakarítás, hanem sánctakarítás.

Igen, a kibetonozatlan sánctakarításnak így kell kinéznie!

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală
Nr. 155.
Tel: 0265 570 218
Fax: 0265 570 524
E-mail:
secretariat@primaria.szovata.ro

Hotărârile Consiliului Local

Hotărârea nr. 85/26.08.2021. – privind alegerea președintelui de ședință al Consiliului Local al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 86/26.08.2021. – cu privire la rectificarea Bugetului Local al Orașului Sovata, pe anul 2021;

Hotărârea nr. 87/26.08.2021. – cu privire la aprobarea modificării Organigramei și a Statului de funcții al aparatului de specialitate al Primăriei Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 88/26.08.2021. – cu privire la aprobarea documentației topo-cadastrale de dezlipire a terenului situat în orașul Sovata, strada Lupului, nr. 2, județul Mureș, în suprafața de 3775 m.p. înscris în C.F.52775-Sovata, aparținând domeniului privat al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 89/26.08.2021. – privind aprobarea scutirii de la plata chiriei pentru suprafața locativă cu destinație de locuință ANL, situată în Sovata, cart. Bekecs, bl. G, sc.2, ap.12, având ca titular de contract Vass Istvan și Emo;

Hotărârea nr. 90/26.08.2021. – privind aprobarea decontării cheltuielilor de deplasare a cadrelor didactice din cadrul Școlii Gimnaziale „S. Illyés Lajos” Sovata;

Hotărârea nr. 91/26.08.2021. – privind aprobarea contractării unui împrumut în valoare de 2.609.633 lei, în conformitate cu prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2021 pentru unele măsuri fiscal-bugetare privind acordarea unor împrumuturi din Trezoreria Statului;

Început de nou an școlar într-o nouă clădire

În grupele aparținute de Gimnaziul S. Illyés Lajos sunt 165 copii, din care 107 cu program prelungit (inclusiv grupa Waldorf și grupa cu predare în limba română), cei veniți din Grădinița nr. 3 – 40 de copii în total – sunt incluși în două grupe cu program normal. Din Grădinița Săcădat și din Grădinița de pe str. Praidului au venit

câte 15 copii. Din Grădinița cu program prelungit Bagolyvár, 66 copii.

În bucătăria proprie modernă și perfect echipată zilnic se gătește pentru 160 de copii din grădiniță și pentru încă 45 de copii din creșă. – aflăm de la directoara complexului de grădiniță.

Clădirea este amplasată pe un teren aflat în proprietatea Consiliului Local Sovata, pe strada Gara Mică, în vecinătatea a unei săli de sport. Zona este în dezvoltare în continuare.

Orașul nostru se poate mândri cu un nou edificiu care servește drept creșă și grădiniță, încăpător având 300 de locuri, gata să se înceapă activitatea didactică în el.

– În zilele trecute, noua clădire a adunat copiii tuturor grădinițelor din Sovata – cu excepția celei din Ilieși –, iar creșa, încă din mijlocul verii s-a mutat aici. La început de nou an școlar s-a umplut cu copiii vioiși toată clădirea.

ÚJ ÓVODÁBAN

A mai tanévnyitó más volt, mint a többi..

Ma került sor ugyanis a 300 gyermeket befogadó, új bölcsődénk és óvodánk ünnepélyes átadására. Örömmel tölt el, hogy az épület felépítését akadályozó, több éve húzódó küzdelmen és megpróbáltatásokon túljutva, ma együtt örvendhetünk ennek a hatalmas épületnek, egy megvalósult álmoknak.

Véleményem szerint a legfelemelőbb ünnepek egyike az, amely új tanintézmények alapításáról, avagy régiak felújításáról szól, hiszen nemzeti fennmaradásának záloga a minőségi oktatás.

Ezúton is köszönetet mondok mindenkinek, aki támogatásával hozzájárult ahhoz, hogy ma ünnepelve itt állhassunk.

A dicsőség és a hála elsősorban jó Istené, aki mellénk rendelte azokat a munkatársakat, személyeket, akik látták a potenciált, látták az igényt, keresték és meg is találták a megoldásokat arra, hogy ma ez az épület itt és ilyen legyen.

Köszönöm mindenkinek munkáját! Köszönöm a tervezők és a kivitelezők munkáját, köszönöm a tanácsos kollégáknak, akik hittek benne, köszönöm a munkatársaimnak, akik a jogi problémák rendezésétől, a kivitelezéshez szükséges anyagi fedezet biztosításáig töretlenül küzdöttek az épületért, köszönöm a pedagógusoknak, hogy együttműködtek. Újfént megmutatkozott a közös összefogás ereje és eredménye.

Ez az épület továbbá annak is a jele, hogy csak azt nem tudjuk megvalósítani, amit nem akarunk. Gondos tervezés mentén haladva, kitartó munkával és a jó Istenbe vetett hittel képesek vagyunk mindent megvalósítani, amit szeretnénk.

Kívánok jó egészséget, kitartást, türelmet és jókedvet pedagógusnak, gyermeknek és szülőnek egyaránt! Továbbá kívánok egy eredményes, boldog és lehetőleg vírusmentes tanévet mindenkinek!

Fülöp László Zsolt polgármester

„Aki óvodát, bölcsődét épít az a jövőt építi, az hisz a jövőben, hisz abban, hogy a gyermek a jövő záloga és jelképe, hisz abban, hogy a város fiataljai itthon maradnak és itthon családot alapítanak, gyermeket vállalnak.

Öröm és hála tölti el ma szívünket, hiszen egy többéves álom valósult meg, elérkezett végre az a tanév, amikor itt állunk az új épület előtt, és itt fogadjuk a város legkisebb gyerekeit egy olyan korszerű épületben, mely megfelel napjaink elvárásainak, mely szolgálja tudja a bölcsődés- és az óvodáskorú gyermekek biztonságát, kényelmét, biztosítja fejlődésüket, egészségük megőrzését valamint a pedagógiai program megvalósításához szükséges tárgyi feltételeket.

Az óvoda a családi nevelés kiegészítője, a gyermek személyiségfejlődése szempontjából a család után fontos szerepet tölt be a pedagógus és az óvodai környezet. Legtöbb óvodás második otthonának tekinti az óvodánkat, hiszen van, aki napi 10-11 órát is itt tölt, ezért tartjuk nagyon fontosnak azt, hogy optimális körülményeket biztosítsunk, korszerű, barátságos, gyermekbarát épületben neveljük-oktassuk

a jelen és a jövő generációját, azért hogy egészséges és boldog gyermekek legyenek.

„Akkor jó a világ, ha jó gyerekek lenni benne.” Hiszem azt, hogy a szóvátai gyerekeknek jó itt gyerekek lenni, várja őket a mesesarok, a mesesziget, a fejlesztő játékok sokasága, a szakmailag jól felkészült pedagógusok, a segítőkész dadus nénik, a fejlődő alakuló óvoda udvar, egy teljesen új játszótér. Esztétikus, korszerű óvodai környezetben gazdagodhatnak gyermekkoruk meghatározó élményeivel.

Köszönet Szóvata Város Önkormányzatának, azoknak akik felismerték, milyen nagy szükség van egy új óvoda építésére és rengeteg munka árán megvalósították ezt a nagyszabású beruházás, biztosították minden feltételt azért, hogy a város kisgyermekai a legjobb körülmények között minőségi oktatásban részesülhessenek.

Bízunk abban, hogy fizikai jelenléttel tudjuk ezt a tanévet kivinni elejétől a végéig. Igyekszünk a minisztérium által előírt intézkedéseknek eleget tenni, betartani a távolságtartási szabályokat a lehetőségeink függvényében.” – Buslig Dalma Mária óvodai igazgató tanévnyitó beszédéből.

Buslig Dalma Mária óvodaigazgatóval az új óvodáról

– Nem kulcsrakészen adta át a kivitelező az épületet az Önkormányzatnak, így a belső tér berendezésében kikérték a mi véleményünket is. Ennek volt egy nagyon nagy előnye, mivel úgy terveztük meg a bútorzatot és úgy rendeztük be az épületet, hogy esztétikus, funkcionális, gyermekbarát legyen, a mi igényeinknek és a gyerekek igényeinek megfelelően. Figyeltünk a színek összeállításra, a bútorok méretére. Sikerült is, mert mindenik óvónő elégedett a bútorzattal.

– *Nem tudja azt mondani, hogy nem ilyen kellett volna.*

– Már márciusban nekifogtunk a bútorokat tervezni. Közösen, egyeztetve, és mindent eszerint kiviteleztek. Természetesen az önkormányzat finanszírozta az egész belső berendezést. Vannak kisebb termek, vannak nagyobbak, de ahol kisebb termek vannak, ott kisebb létszámmal fognak dolgozni. A két kisebb teremnek van külön hálólhelyiségük is, és kompenzálja őket az a nagy előtér, amit Ön is látott. Négyzet-

méterben próbáltuk igazságosan elosztani mindenkinek.

– *Hány gyerekre számítanak?*

– Az S. Illyés Lajos Gimnáziumhoz tartozó csoportokba 165-

terveztünk, ebből 107 gyerek napközis. Ebben van egy Waldorf-

csoport és egy román csoportunk is. Akik a 3-as számú óvodából jöttek, a két normál programú csoportba – ide 40 gyereket terveztünk –, Szakadából 15 gyerek, a Parajdi úti óvodából szintén 15 gyerek jön. A Domokos Kázmér napközis csoportjából 66 gyerek jön fel. Százhatvan gyerekek kell főzni a konyhán. Plusz a 45 bölcsődésnek, a normál csoportosok nem étkeznek itt. Összesen mintegy 245-250 gyerekünk lesz az óvodai részen. A jövő héten még jönnek transzferrel, még vannak mozgások.

– *A régi óvodákban nem marad sehol gyerek, csak Illyésmezőben?*

– Csak kimondottan Illyésmező marad. Ezen kívül a város összes óvodája idekerül. Én azt gondolom, hogy ez nem

nagy távolság. Az önkormányzat közreműködik, és egészen biztosan talál megoldást, hogy a szülőknek, gyerekeknek megfeleljen az iskolabusz programja. Ígéretet kaptunk és már meg is van szervezve jövő hétre, hogy a Parajdi úti és a szakadati gyerekeket az iskolabusz szállítja reggel is és délben is. Az iskolabuszon a gyereket az óvónő fogja kísélni.

– *Iskolásokkal együtt vagy utána egy másik fuvarban?*

– Szerintem másik fuvarral, egy picit később, mert nem lehet sok gyereket összeszűfolni az iskolabuszra, távolságot kell tartani a pandémia miatt. Mindenképp külön-külön kell hordozni őket. De elképzelhető, hogy Szakadátból azt a két-három óvodás testvért az iskolások mellé teszik az iskolabuszon, ahogyan eddig is volt, mert ez még befér. Az alpolgármester úr pontosította az iskolabusz menetrendjét.

– *Az épület befogadóképessége bővebben elegendő ennyi gyerekek?*

– Én úgy gondolom, hogy sikerült úgy elosztani, hogy kényelmesen elférjen mindenki. Mindenkinek megvan a helye, és mindennek megvan a helye. Örülünk, hogy az önkormányzatnak sikerült újabb telket vásárolnia, és ezzel bővült az udvarunk, játszóterünk is lesz: Mi a Csendes utcában nagyon szép udvart hagytunk ott, és biztos vagyok abban, hogy itt is nagyon gyorsan sikerül olyan szép udvart varázsolni, mint túlfelől. Ott mindent mi ültettünk saját kezűleg a városi kertészettel és a szülőkkel. Azért lett olyan szép. Itt is van, ahol ezt megvalósítani.

– *Tehát itt elkezdtek a játszóter építését....*

– Igen.

– *...nem ennyi lesz, amennyi most látszik.*

– Nem ennyi lesz, hanem folyamatosan bővülni fog. A Csendes utcában egy 4 millió forintos játszóterünk van a magyar kormánytól, és azokat a játékelemeket át fogjuk költöztetni egy olyan céggel, amely ilyen

tevékenységre jogosult, és felelősséget tud vállalni érte a gyermekek biztonságáért. A 3-as óvodában is vannak ottmaradt játékok az udvaron, és vannak lent a Bagolyvár óvoda udvarán is egy-kettő, azokat is el szeretnénk kérni Vass Ferenc igazgató úrtól.

– *A játszótérépítésre nagyon szigorú szabályok vannak.*

– Igen. Csak „omologált”, tehát szakengedéllyel rendelkező játékokat használhatunk, s csak erre szakosodott cégek építhetik. Egyébként az épületben a múlt héten volt ellenőrzésünk a prefektúrától és a Sanepidtől, a főtanfelügyelő helyettes volt itt, a tűzoltóság. Mindenképp ellenőrzésünk volt. A Sanepidttől működési engedélyünk van. A játszótérrel én nem foglalkoztam, azt az alpolgármester intézte A-tól Z-ig.

– *Ma szeptember tizedike van, péntek. Mindenhol az épületben és körülötte sürgést-forgást látok. Ez minden szegmensében hétfőn üzemképes lesz-e?*

– Végül is csak a konyha miatt agódtunk egy kicsit, mert elhúzódtott a berendezése, de mostmár az is kész. A kivitelező technikailag későn adta át az épületet, utána jött egy cég, amely a konyhát fel kellett szerelje. Nem a régi

konyhát költöztettük át a Csendes utcából, hanem egy teljesen új konyhánk lesz. Bátran állítom, hogy sehol a környéken ilyen nincs. Ez úgy fel van szerelve modern és modern eszközökkel, hogy messzemenően megfelel mindenféle szabványnak. A termek teljesen kész vannak, a díszítés is. Itt voltak az óvónők a nyáron két hétig a dekorációt elkészíteni, utána a termeket rendezték. Emellett augusztusban vakációs programmal működtünk 25 gyerekkel azokban a termekben, melyek el voltak készülve. Van orvosi rendelőnk teljesen felszerelve, elkülönítő szoba is van létesítve. Tudjuk tartani a távolságot, a pandémia elleni védekezés szabályait is be tudjuk tartani, s reméljük, hogy fizikai jelenléttel tudjuk folytatni a tevékenységünket, nem kerülünk online időszakra!

– *Bármilyen újat építenek, mindig van az emberekben egy ellenállás: az nem jó, nem kellett volna, fölösleges, jobb volt a régi.*

– Félnék az emberek a változástól. Úgy gondolom, hogy a pedagógusok meg vannak elégedve, és ha a pedagógus elégedett, a szülő is az lesz. Nagyon vonzó ez az épület, mert sokan hívnak Sóváradról, Kibédrről, Makfalváról. Ide szeretnék hozni a gyerekeiket.

– *Van erre mód?*

– Igen, a helyek függvényében. Én úgy gondolom, hogy a szülők is meg lesznek elégedve, ha eljönnek a tanévnnyitóra, szülői értekezletre és meglátják, hogy tényleg jó körülmények vannak. Nem fognak visszakiváncozni a régi épületbe. Mi mindig azt mondtuk, hogy meg vagyunk elégedve a Csendes utcai

óvodával, hogy nem szívesen mennénk egy másik épületbe, de amint felépült az új óvoda teljesen megváltozott a véleményünk, mert hatalmas különbség van a kettő közt. Az új teljesen más, célzottan óvodának volt építve, a másik egy régi villa volt. Tehát akárhogy felújítottuk, mert tényleg rendbe volt téve a szigetelés, a fűtés, ablak s minden ki volt cserélve, de nem óvodának volt építve. Az óvónők is megtapasztalták, az, hogy a termet a saját és a gyermekek igényei szerint sikerült itt kialakítani. Motiválva voltak, mindenki szívesen rendezte a termét. Úgy gondolom, hogy jó csapat vagyunk, hatékonyan tudunk együtt dolgozni az új kollégáinkkal. Az alapfeltételek megvannak a kezdéshez,

még idővel bármit ki lehet találni, tornatermet létesíteni stb. Ha az épület mögé tervezett új bölcsőde is felépül, akkor oda átköltöznek a kicsik, és még három terem felszabadul, s akkor megint megváltoznak a dolgok, tudunk majd újabb hálólhelyiségeket kialakítani de egyelőre ez teljesen megfelelő, és rendben van. Örülünk ennek az épületnek.

– Gondolom, ültetnek majd néhány platánfát, gesztenyefát az épület köré.

– Már nincs olyan nagy meleg, és nekifogott a kertészet zöld övezetet létesíteni. Tavaszig elkészül.

– Mekkora személyzettel dolgoznak itt?

– Húsz óvónőnk van, 12 csoport, amiből 8 csoport napközis és 4 csoport normálprogramú. Ezenkívül még 9 személy, a konyhaszemélyzet valamint a kisegítő takarító személyzet. Kértünk még a tanügytől, jóvá is hagyták, de csak novembertől, s az önkormányzat is fel fog valakit venni versenyvizsgával a bölcsődéhez a konyhára, és akkor ő majd be fog segíteni nekünk is a konyhán, hiszen közös a konyhánk.

– Van-e egyébben együttműködésük a bölcsődével?

– A sajtóban olvastuk mi is, hogy a tanügyminiszterünk a bölcsődéket a tanügyi rendszerhez akarja kapcsolni. Nem tudjuk még, hogy ez mit jelent, mert nem volt egészen pontosítva. Egyelőre csak ennyit tudunk erről. Egy épületben vagyunk, közös a konyhánk. Én kezdem a kiscsoportot 24 gyerekkel, egy részük bölcsődés volt, és pont ott vagyok mellettük levő teremben. A teraszunk egymás mellett van. Az átmenetet így az óvoda és a bölcsőde között lehet biztosítani.

– Amúgy két külön bejárat van.

– Az óvodának hátul van a bejárata, a bölcsődének elöl. Mivel pandémia van, úgy próbáltuk megszervezni a kijárást-bejárást, hogy a szülő nem jöhet be az épületbe, viszont mivel ennyi terasz, kijárat van, elosztottuk úgy, hogy több irányból közelítsék meg a szülők az épületet, ne legyen tömeg, és ki van jelölve, hogy melyik csoporthoz a szülők hol kell jöjjenek amikor hozzák a gyerekeket és elviszik.

– Azt már kipróbálták, hogy a melegben ez az épület miként szolgál, azt még nem tudni, hogy a téli hidegeket hogyan bírja. Milyen a fűtésrendszere?

– Tudjuk, hogy nagyon jó a fűtésrendszer. A termosztát 22-23 fokra volt állítva egész télen, egész télen működött a fűtés, mert száradt az épület. Egész nyáron szellőztettünk, az épület ki van száradva, probléma nincs, nem penészedik sehol. Az alagsorban is van szerkezet, ami forgatja a levegőt, vannak ablakok is. Ott van a mosodánk. Mosógépek és szárítógépek. Nyáron hűvös az épület, télen meleg. Tehát komfortos. Minden csoportnál a fűtőtesten van termosztát, amit lehet szabályozni. Ha valaki meleget vagy hűvösebbet akar, akkor tudja aszerint beállítani. Vannak fűtőtestvédők, a gyermekek biztonsága érdekében. Új bútorzat van, új ágyak néhány csoportban, 100 drb ágyneműt vettünk az új csoportoknak. Mindenki szorgalmasan dolgozott egész nyáron, egy egész csapat az önkormányzat részéről is, és maximálisan hozzáálltak. Segítettek nekünk a költözésben – nem is tudom, hogy hány nap –, küldték a munkásokat segíteni, a traktort szállítani. Mindenben segítettek. A Csendes utcainak, a Bagolyvárnak, a 3-as óvodának, a szakadati

csoportnak, mindenkinek megoldotta az önkormányzat a költöztetését. Nélkülük nem tudtuk volna ennyi mindent áthozni rövid idő alatt.

Szilágyi Varga Zoltán

Egy magyar református képzőművész gondolatai

2021.09.12.

A ceremóniának vége.

Ferenc pápa Őszentsége hamarosan magunkra hagy. Tovább viszi a biztatást a rászorulóknak.

Ezek után csak hitünkre hagyatkozhatunk, mely hál' Istennek kéznél van. Ezzel a bevált gesztussal – az őszszekulcsolt kézzel –, közelebb kerülünk magunkhoz és ez által a Fennvalóhoz!

Ebben a mozdulatban kódolva van a porszem és a világmindenség együvé tartozása.

A rajzot – mint barátaim tudják – én rajzoltam.

A megörökített gesztus viszont jogdíjas! Minden bajjutott embert illet. Mindahányszor imádkozik, fizet, s közben feloldozást is nyer mindazon minutumban.

Okos leány a Teleki Kertben

Az okos leány lelkes, vidám segítőtársakra talált idén nyáron is, a szovátai Teleki Kertben. A Szovátai Népi Játsszóház által szervezett, mesei keretbe foglalt nyári tábor alkalmával, a résztvevő gyerekek a szegény ember okos leányának a segítségére siettek: a király által kapott próbatételekben szorgoskodtak a kézműves-, illetve népi gyermekjátékos-táncos foglalkozások során, közben pedig a királlyal együtt arra keresték a választ, hogy mitől olyan nagyon boldog a szegény ember a megszámlálhatatlanul sok gyermekével.

A próbatételek során a tábori résztvevők különböző kézműves technikákat ismertek meg, ezek alkalmazásával elkészítve különböző használati- és dísz tárgyakat: fonalból szoknyát körmönfonással, agyagtálat a királyi lakomához, díszes üveget a fiatalító varázsitalhoz, a király lányának karkötőt gyöngyökből, magokkal díszített tükröt, az udvaroncoknak ügyességi játékot, fára festett virágmintás képet, nemeztulipánt, bőrtársolyt a tábori kincsek összegyűjtésére. Mindeközben hangos volt a szegény ember udvara, kertje a népzeneitől, népdaloktól, népi gyermekjátéktól és tánctól, dobogtatástól. Az okos leány, valamint testvérei, segítőtársai vidáman, lelkesen vettek részt a különféle mozgásos, zenés, ügyességi játékokban, bizonyítva rátermettségüket, játék-tánc szeretetüket.

A tábor végére az is kiderült, hogy miért olyan boldog a szegény ember a családjával együtt: mert mindig segítették, bátorították egymást a próbatételek, nehézségek közepette is, szeretettel voltak egymás iránt vigasságban-nehézségben egyaránt. A szeretet megpecsételéseként a gyerekek szeretet kavicsokat festettek, amelyek közül egyiket egy tábori társuknak ajándékozták a szeretet, összetartozás, barátság jeléül, a többit pedig

hazavitték, hogy a szeretetkövek odahaza is szeretetet, boldogságot varázsoljanak a szívekbe, családokba.

A tábor sikeres megvalósulásáért köszönet illeti a Játsszóház önkéntes pedagógusait, akik önzetlenül vállalták a gyerekek foglalkoztatását a vakáció idején is.

Ezúton mondunk köszönetet Szováta Város Önkormányzatának a tábor megvalósulásához szükséges anyagi támogatásért.

Kiss Enikő

„...szárnya alatt Szent oltár..”

Ezzel a címmel szervezett nemzeti ünnepünk előestéjén, kiállítást Csomortáni Gál László képeiből a Teleki Oktatási Központ.

A megnyitón Bíró Zsolt igazgató elmondta, hogy az oktatási központban folyamatban lévő fejlesztési munkálatok ellenére a világvárvány miatti megszorítások enyhítésével szeretnék ismét kulturális rendezvényekkel várni a szóvátai illetve a turistaként idelátogató érdeklődőket.

Nagy Miklós Kund 2020-ban már nyitotta meg Csomortáni Gál László-kiállítást Marosvásárhelyen a Bernády Házban, most újra megtehetette, és ismét értékelhette e sajátos utat járó fiatal alkotó művészetét.

Az eseményt jelenlétével megtisztelte dr. Farkas Balázs, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának első beosztott konzulja is, aki a Szent István-i örökség éltetésének valamint határain túl élő magyarság támogatásának fontosságát hangsúlyozta.

„A szentség, a tisztaság, a dicsőség és a fény archetipikus képei elválaszthatatlanok a fenség, a magasság és a magasztosság képzetektől. Az isteni lényeket nemcsak a szakralitás, a tisztaság és az erő jellemzik, hanem az is, hogy valahol fent van. Ezért a homo religiosus Szent felé való törekvését a felemelkedés szimbólumai fejezik ki a legerőteljesebben. [...] A felemelkedés utáni vágy a folklórműfajok dinamikus képeiben is megjelenítődik. Az archetipikus képzetek mindazokat a lényeket, amelyek az isteni transzcendenciával való kapcsolatra képesek (sámán, táltos, angyal, mitikus hősök stb.), szárnyakkal látja el, mert a szárny a földtől elszakadó lendület, az anyag rabságából való szabadulás jelképe. Mint ilyen, nem egyszerűen a repülés eszköze, hanem az isteni tisztasággal, az égiekkel való kapcsolat szimbóluma.” /Tánczos Vilmos: A népi imák ébresztés-motívumáról/

Az Erdélyi Zsuzsanna folklórgyűjtéséből (Tapsony, Somogy megye) ismert sor ebben a szövegkörnyezetben fordul elő:

„Én lefekszem én ágyomba,
Testi-lelki koporsómba.
Kerül(j), kereszt, őrizz angyal,
Nehéz álom meg ne nyomjon,
Az ellenség el ne hagyjon!
Égen menő szép madár,
De nem madár, szárnyas angyal.
Szárnya alatt szent oltár,
Szent oltárban igaz hit,
Igaz hitben Boldogasszon!
Kelet felől tekint a Nap,
Ott látja az ő szent fiát,
Térdig vérbe,
Könyéig könnybe, „

Ha ennyit elolvastunk, máris ott vagyunk Csomortáni Gál László képi világában, ami úgy mai, hogy közben az ősökkel tart közvetlen kapcsolatot, úgy valós, hogy egyúttal álomszerű, és benne van az a szakralitás, ami az emberi létet évezredek óta meghatározza. A művész oly természetes módon kommunikál a földiekkel és égiekkel, hogy csak ámulunk. Táltosok érzékenysége, tudománya volt ez.

Csomortáni Gál László fára – öreg, megbarnult deszkákra – festett képei tulajdonképpen egy szertartás kellékei, amelyek segítenek nekünk belépni abba a világba, amelyben, bár először csodálkozunk, de egyre inkább otthonosan érezzük magunkat, egy megszentelt pillanatba, ami részben az egész elvén az időtlenség hordozója.

Molnos Ferenc

HELLÓ SZEPTEMBER

„Itt van az ősz, itt van újra”
széttérül a szívemen.
Csendet mosó lágy esője,
barátként fogja kezem.

Üres dióhéj a Szerda,
pára leng a tó fölött.
A táj százezer darabja,
rozsdaszínbe öltözött.

Felhők jönnek, felhők mennek,
a nap szétosztja magát.
Nézem, épp az elmúlásból,
hogyan születik új világ.

Napraforgók fejük hajtják,
fáj a madártalan ég.
Szél vette át szárnyuk nyomát,
arca szelíd szürkesség.

„Itt van az ősz, itt van újra”,
százezer darab a táj.
Velem esik, s amíg zuhan
átölelem, s talpra áll.

Csiki Melinda

Koszorúi el nem fogynak

„avagy dicső nevet ragyogva nyersz-e, –
... ha addig él e néhány strófa, persze.”
(Dsida Jenő)

Él a néhány strófa, persze,
s a Helikon többi verse,
regénye és novellája.
Telve levelesládája

régi s új kiáltó szókkal,
ünnepnapi zsoltárokkal.
Ismételten nézzünk bele,
mindenkihez van levele.

Üzenet itthonról haza;
értet a transzilván haza
amit Kós Károly kiáltott,
s mit Áprily benne látott.

Ahol szóltak, ma emlékhely,
sokkoszorús menedékhely.
Koszorúi el nem fogynak,
tölgyárnyékben sokasodnak.

Erdélyi szellemi Keszthely,
új időkben sem veszett el,
áradni tovább van mersze,
így remélte Dsida, persze.

2021. augusztus

Németh János

Nem értem magam.
Persze, megérthetném,
de nem értem meg rá.

Csiki Melinda

Megy az erdő

Az erdőhöz nap mint nap több ígét társítunk: cseperedik, zöldül, sárgul, pompázik, kiszárad, zúg, morajlik stb. De hogy egy erdő felkerekedne és elindulna álló helyéből, olyat még nem hallottunk. Pedig ha megy, akkor ezt teszi.

Bizonyos mozgásokat csak egy nagyobb időkeretben észlelünk. Egy virág kinyílását, egy fa növekedését vagy éppen egy erdő felcseperedését csak így tudjuk felfogni. Olykor az efféle változásokat egymás mellé sorolt fázisfotókkal mintegy felgyorsítva teszük számunkra érzékelhetővé, és akkor már „szemünk láttára” nyílik a virág és nő a fa, változik a táj az évszakok, az évek váltakozásában. Láttam, olvastam egy könyvsorozat két példányát, amelyekben egy-egy könyvnyi terjedelemben oldalról oldalra haladva főként rajzban mondták el egy mediterrán illetve egy hanza-város történetét az első megtelepedésektől a huszadik század végéig, és ahogy végigpörgettem a lapokat a nagy aprólékossággal készült kitűnő rajzokon mintegy megmozdult a kezdetben pár viskós település, faluvá, várossá növekedett és folyamatosan alakult olyanná, amilyenek a ma embere ismerheti. Az élmény lenyűgöző volt, megláttam és megértettem, hogy tulajdonképpen nem halott kövek sokasága, hanem élőlény minden település, amely születik, növekedik, változik az időben, és elpusztul valamikor. Általunk lesz élővé, az emberi jelenléttel és az emberi tevékenységgel.

Amikor azt mondom, hogy megy az erdő, ilyesmire is gondolok. A mintegy évszázados fürdőtelepi fotókon még olyan erdőrészek látszanak, amelyek azóta bizony elmentek. De ha csak a saját emlékeinkben kutatunk, akkor is fájdalommal állapíthatjuk meg, hogy bizony innen meg onnan is elmentek a fák. Sajgó hiányuk bennünk van. A már nem is látott erdők olykor csak helynevekben maradtak meg – Kisbükk, Nyírdomb, Paperdő, Csereoldal –, máskor már ott sem.

Igenis megy az erdő. Megy a füstbe, a kárba, a gyors megkopó emlékezetbe, s onnan a felejtésbe.

Valaha beköltöztünk az erdőbe, és azóta írjuk azt. Vágjuk a fát, mert kell a termőterület (na ez manapság nem annyira), mert szükségünk van rá, mert nem jó helyen áll. Elfoglalja egy épület helyét, elveszi a kilátást, a fényt. Árnyékot tart, lombjával, virágjával, gyümölcsével szemetel. Esetleges kidőlésével javainkat, egészségünket, sőt, életünket veszélyezteti. Ha ennyi baj okozója, akkor ugye vágni kell?! Lepusztítani a hegyoldalakat, kiüríteni a völgyeket! Vagy mégsem?

Miért nem elég nekünk, ha csupán parkokban látunk fát? Miért zavarja a szemünket a város melletti, a látóterünkbe mindig bekúszó, korábban sűrű erdővel borított oldal folyamatos kopaszodása? Ehhez már nem is kell fázisfotó, hogy észleljük a szomorúsággal eltöltött változást. Szemmel láthatóan megy az erdő.

Megy az erdő, mert elengedjük, nem tartjuk vissza. Megy, mert nem látjuk igazi értékét, nem becsüljük meg, s nem fogjuk meg fel, hogy nélküle nem lehetünk. Valósággal elküldjük: menj!

Megy az erdő. El mellőlünk. Ki alólunk. Megy.

Molnos Ferenc

Keresztcsőrű a fenyőtobozon

Teljes mértékben a fenyőmagok fogyasztására alakította szervezetét. A lucfenyő magjait kedveli. A tobozra kapaszkodik, s csőrének keresztben álló hegyeit a toboz pikkelyei alá tolja, kifeszíti őket, és nyelvével kiszedi a magokat.

A balra görbülő felső csőr-kavájú madár másként dolgozik, mint a „jobbra görbülő csőrűek”. Eszerint az állkapocsizmainak fejlettsége is különböző erősségű.

A fiókákat ezzel a maggal etetik, ebből a magból télen is bőven van. Jól kipárnázott, vastag falu fészekben télen is -30 C°-os hidegben is költhetnek. Viszont toboz egyes években kevés terem. Ilyenkor messzire fekvő fenyveseket is fölkeresnek. A termés hiánya vagy bősége miatt hol itt, hol ott költenek. Emiatt a költési területük határa változó, hézagos. Területük sarokpontjai: Délnyugat-Kanada, Szaholin-Sziget, Algéria és Guatemala. Nem vándorolnak, csak az élelem megszerzéséért szállnak távolabbi fenyvesekbe. Gyakran nagy csapatokba verődve kutatnak újabb élelmi forrásokat. Szükség esetén bogycsőrűket és almákat csipkednek.

A Keleti-Kárpátokban sok lucfenyőerdőt találnak. 1980 telén Szováta belterületén, közletről figyeltem meg egyik csoportjukat.

A hím tollazata sötétpiros, farcsíkja élénkpiros, a szárnya és farka sötét. A fiatal hímek színe sötét-narancssárga. A tojó háta zöldesszürke; farcsíkja és testalja sárgás. A fiatalok testalja sűrűn sávozott. A röpte gyors, hullámzó.

Hangja: Hangos, éles „gip-kip-gip”. Éneke emlékeztet a zöldike hangsorára.

Távoli vidékeken találunk olyan alfajokat, amelyek más fenyők magvaival élnek (pl. erdei fenyő, jegenye fenyő, vörös fenyő).

A fészket fenyőfára építi.

Márton Béla

SZISZ - szenések

Ott leszünk

Ifjúsági szerveztként fontosnak tartjuk, hogy a szórakozás mellett figyelmet szenteljünk a karitatív jellegű tevékenységeknek is. Példát szeretnénk mutatni a fiatalság számára, hisz bennük, bennünk van a jövő! Segíteni pedig nem csak felnőtteként, vagy lehet. Akár önkénteskedünk, akár egy nénit segítünk át az úton vagy épp a szomszédnak segítünk hazacipelni a csomagot, már többet tettünk egy jobb és empatikusabb közösség, világ felé, mint a népesség zöme. Az ilyen kis apróságok nekünk semmiségeknek tűnnek, másnak viszont egy egész napját befolyásolhatja.

Ugyanakkor vannak helyzetek, amikor sokkal többet tudunk tenni, mint hisszük. Vannak helyzetek, amikor egy ember életét tehetjük könnyebbé. Nem csak Karácsonykor szabad előntönn bennünket a jótett szelleme. Nem lehetünk közömbösek, a mi életünk is megfordulhat egyik percről a másikra.

Bennünk is forr a folyamatos tenni akarás, 0gy minden lehetőséget megragadunk. Így tettünk akkor is, amikor egy beteg, egyedülálló édesanyának volt szüksége a támogatásunkra. Egyből gyűlést szerveztünk, ötleteltünk, hogyan is tudnánk megmozgatni a város lakóit. Egy közösségi futás, illetve előadás mellett döntöttünk, hogy minél több ember érdeklődését

felkeltsük. A reményeink ellenére nem vettek részt sokan, nem volt tömeg. Őszintén szólva, kicsit csalódtunk, mert tudjuk, hogy sok mindenki ott van a tenni akarás, csupán egy kis noszogatásra van szükség. A vakációs időszak, vagy a járványhelyzet miatt volt kisebb a jelenlét? Nem tudjuk. De nem is ez a lényeg. Inkább az, hogy ezekben a nehéz időkben is akadt 25 olyan kedves és önzetlen ember, aki idejét szentelte az eseménynek, eljött és segített, hisz tudják: együtt bármire képesek vagyunk. Nekik köszönhetjük azt a 2000 lejt, amit annak reményében adunk át a családnak, hogy egy kis terhet le tudunk venni a vállukról.

Örömmel láttuk, hogy volt, aki a gyermekének jó példát mutatva, családdal érkezett. Volt, aki nem tudott eljönni az eseményünkre, de vette a fáradságot és gondoskodott arról, hogy eljusson hozzánk az adománya. Jó volt látni, hogy vannak, akik nem kifogást, hanem megoldást keresnek! Ezek a kis apróságok nem csak a család, de a mi napunkat is szebbé tette. Amellett, hogy egy egyedülálló családanyának segítettünk, ha csak egy gyermek vagy kamasz úgy nő fel, hogy evidenciának érzi a másokon való segítséget, kedvességet, már megérte.

Köszönjük szépen mindenkinek! Reméljük következő alkalommal több fiatal és idősebb személlyel egyaránt találkozunk.

Mi ott leszünk, és Te?

Kincses Sarolta

52. NEMZETKÖZI EUCCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

Budapest – 2020. szeptember 13–20.

Cserkész világtábor.

Így jellemzi a magyar baloldal médiája az 52. Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszust. Gúnyolódott eget rajta, mert bele akar kötni Istenbe. Persze mégse Istenbe, mert őt nem ismeri, nem is érdekli. Csak zavarja a politikai kereszténység, zavarja őt Orbán Viktor, meg Ferenc pápa, aki a szlovákokhoz menet tesz egy kanyart Pestre. Zavarja a kiutalt 30 milliárdos támogatás, melyet a szervezők kaptak. Közben lelkendezik – az erdélyi média is, – hogy 17 ezren buliztak a vásárhelyi várban. Több ezren Szentsimonban és Kolozsváron rázták magukat, mert kell a cirkusz és a kenyér. Fogy a drog és a sör, főleg így kovid után és alatt... Másképp nem tudjuk elviselni a feszültséget... Arról meg hallgat a média, hogy ez az egyhetes rendezvénysorozat a nemzet hitvallása, a magyarok „Úrfelmutatása”.

Nemcsak felmutatunk valamit nemzetünk kincseiből, amelyeket a történelem folyamán – hála az Úrnak – áthatott a keresztény hit, szellemiség. Amely a kultúránkat is megszentelte és magasabb rangra emelte. Amely most már Európában is klaszrikusnak számít. De felmutatjuk magát az isteni erőforrást, az Eukarisztikus Jézust, aki köztünk maradt az Oltáriszentségben. Azért megyünk ki Krisztussal az utcára, mert most rajtunk a sor, hogy megmutassuk, mit gondolunk róla, ki Ő nekünk. Igen, ezt is lehet társadalmi, össznépi szinten. Méltósággal evangelizálva. Missziós kezét nyújtva a másik felé, a jó szándékú embernek. Hittestvéreinknek, honfitársainknak. A gyűlölködőknek is, az ateistáknak is, a másképp gondolkodóknak is. Ez nem az a fajta hiúság, amellyel unos-untalan, menten kipoztolunk egy szelfit vagy a legújabb süteményt, valahányszor nem bírjuk visszafogni magamutogató egónkat. Nem a tetkónkkal, a találmányainkkal, a projektjeinkkel vagy a megvalósításainkkal dicsekszünk, hanem Krisztussal, aki minket éltet, s akiből életerőnk forrászik.

Több mint 80 országból jönnek előadók, tanúságtevő katolikusok, hogy ezen a világméretű lelki olimpián részt vegyenek. Mert itt a Lélek sűríti a lelki esszenciákat. Itt már az ő „palackjából” kapunk „dúsított” oxigént. Hogy a csúcson érezhessük a panoráma lélegzetelállító fönségét, Tábor-hegyi élményét.

Arról is hallgat a világi média, hogy már a nyitó szentmisére több mint kétszázezren regisztráltak, és jövő vasárnap akár félmillióan is lesznek. Akárcsak a csíksomlyói nyeregben. Hogy megoszassák egymással örömeiket, hittapasztalataikat. Hogy megerősítsék egymást hitükben. Hogy vegyék az isteni jelzést, amely az Eukarisztia erejéből árad. Hogy felmutassák ennek a hitében fáradt,

kereszténységében vérszegénnyé váló Európának egyházunk aranytartalékát, Krisztus szent Testét és Véréit. Pedig tudhatná az ellentábor, hogy egy nemzet lelki egészségének mutatói legalább annyira fontosak, mint a GDP. Tudhatná, hogy a lengyelek után a legkeresztényebb nemzet épp a szlovákok. És Romániába is azért jött, mert arányaiban, Európa-szerte a romániai katolikusság adja a legtöbb kispapot az egyháznak. És tudhat-

ná, hogy az erdélyi magyar keresztények is a magyar nemzethez tartoznak. És hol van még olyan nép, amely három országba szakadva, kétszer is találkozhat a Szentatyával?

Mert ennek a „lelki” fesztiválnak nem szórakoztatás a célja, hanem a tiszta öröm. A tanúságtevő hála és bátorság. Büszkén kiállni a hitben Krisztusért. Kimozdulni az önsajnáló, számítógép mögé megbújó, elkényelmesedett, elidegenítő, onlajn-fészbukos magatartásból, és utcára vinni örömeinket. Ahogy a flashmobbal, az érzékenyítő tüntetésekkel, felvonulásokkal az Isten nélküli világ is hatni akar a közvéleményre. Csakhogy a mi esetünkben, ennek a világ előtti „magamutogatásnak” más a célja, a módja, a hangulata, a kisugárzása. Mert itt a hívó közösség mutatkozik meg. Megjelelnítve a világot szeretetével átölelő Eukarisztikus Krisztus magasztosságát, fönségét, emelkedettségét. Az áhítat és buzgóság manapság lekezelendő. Nem praktikus. Nincs haszon belőle. De sem a szórakozás, sem a száraz ráció nem elégíti ki az ember boldogság utáni vágyát, s nem tölti be reménységét. A zsigeri élmények pedig inkább becsapnak és még nagyobb lesz az üresség utánuk.

Milyen más érzés egy ilyen liturgián részt venni. Nem tehető vele egy kalap alá sem egy olimpiai megnyitó, sem egy gépzenés, dübörgő fesztivál. Emlékszem, amikor a taizéi közösség nyári találkozóján részt vettem, még a 90-es évek elején, az fogott meg, hogy a protestáns testvérek hitkülönbségének dacára, minden nap többórás csendes imát tartottunk, több ezren az Oltáriszentség előtt. Ekkor születtek az azóta is világhírű taizéi énekek, melyek minden ember lelkét befelé fordulásra, imáadásra készítik.

„Ha ti nem szólaltok meg, a kövek szólalnak meg.” „Amit sutto-gva mondotok, háztetőkről hirdetik.” „Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet.” „Ha nem eszitek az emberfia testét, nem isszátok az ő véréit, nem lesz élet tibennetek. Én vagyok az élet kenyere.” - mondja a mi Urunk. (Lk 19; Mt 28, 19; Lk 10; Jn 6, 48-50)

Az első keresztények is ezt tették, néha félve, titokban, más-kor kinn, szemben a világgal, vállalva a vértanúságot. Ezt teszi mai magyar egyházunk is. Elvinni Krisztust a másik embernek. Jere, testvér, megmutatom, hol lakik az Úr! Gyere, nézd meg, időzz el nála, vedd észre, hogy itt van, veled van. Sőt az Eukarisztiaiban eggyé válik veled.

Ne csak szavát hallgassd. Neked is asztalt terít. S ahogy a pap szavára a kenyérből Krisztus teste lesz, úgy változik, lényegül át lassan az is, aki engem eszik.

Így kapcsol össze minden népet, s nemzetet.

Sebestyén Péter

Elstartolt a Maros megyei labdarúgó-bajnokságok új idénye

Szeptember 11-én megkezdődött a Maros megyei labdarúgó-bajnokságok 2021-22-es szezonja. Az ötöd és hatod osztályok mellett, klasszikus negyedik és elit negyedik liga is megrendezésre kerül.

Maros megye elsőszámú bajnokságának a negyedik liga elit csoportja számít, amelyben 18 csapat vesz részt. A bajnokságot két kilenc csapatot számláló csoportra osztották, ahol oda-vissza vágós mérkőzéseket játszanak a résztvevők. A bajnokság rájátszásában a két alapszámú első három-három helyezette játszik a végső győzelemért. A többi csapat a végső helyezésekért további két hatos csoportban játszik.

Szováta labdarúgócsapata a negyedik elit liga első csoportjában játszik, minden második héten hazai pályán. A bajnokság első szakaszában a szovátiak ellenfelei a Marosszentgyörgyi-Kinder, a Marosoroszfalvi Mureşul, Nyárádszereda, Mezőrűcs, Ákosfalva, Erdőszentgyörgy, a Marosvásárhelyi SE 1898 és a Marosvásárhelyi ASA lesznek.

Hajdu Róbert

Múlt havi rejtvényünk megfejtése: – ELŐBB BEKAPTA A NAGYIT, AZTÁN MEG A PIROSKÁT.

Patikussegéd beszámolója a szabadságról visszatért főnöknek: – Bejött egy gyönyörű fiatal nő, vállára omló szőke hajjal. Szétrántotta a kabátját, nem volt alatta semmi, hozzám simult és a fülembe lihegte: – Uram, segítsen rajtam, 6 hónapja nem... (folytatás a Poén 1-ben). – (A segéd válasza a Poén 2-ben).		Készítette: Molnos Ferenc	Beteljesülés Indiában	Ásó állat összevagdálva	Medál	Biztató szócscsa	Nagyvállalat betűjele	Eme vízi átkelő	Tölgyféle keverve	Pad része az osztályban	
Poén 2											
Halás mártás											
Düledék					Tananyag Remek egyneműi						
Poén 1	Arad m-i faluból való	Reaktor típus ... apátság				Terhel Egy Rómában					
Könyvedén					...-falva Fehér m. Időmérő						
Valótlanok						Lakaj Szerel- isten					
Olasz szállító- váll. (ford.)				Sugár Amerikai Jóska	Zürös estéd! Olasz vá- ros (ford.)						
Tartó (rom.)			Nicolas... zeneszerző Facsoport			Jogtalan jövedelem Idevele (ford.)					
Toni Allen dala					Módos Péter Georgiai						
Motorke- rékpár- márka		Szóreg keverve Itália						Kicsinyító k. Dilettáns ford.)			
Sportszerű, korrekt (ang.)				Kérdésben nehezett Örgróf							
Dísz		Kutyafajta ford.) Cécézés				Kohó Román biztosító					
Rácsával rákászik					Névelő Medve (spanyol)		Kadét Lamar- tine verse				
Kolozsvári foci- csapat					Arra a helyre rótt Istálló						
Részeges az öreg											
Nehéz fémdarab											

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Fülöp László Zsolt polgármester

Szerkeszti: Molnos Ferenc

Lapszámunk munkatársai: Fülöp Edmund, Csiki Melinda, Hajdu Róbert,

Kincses Sarolta, Király Ágnes, Kiss Enikő,

Márton Béla, Németh János, Szilágyi Varga Zoltán

ISSN 2069-0827